

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 9 februari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Valladolid — Spanje) — María Jesús Lorenzo Martínez/ Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

(Zaak C-556/11) ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Sociale politiek — Richtlijn 1999/70/EG — Clausule 4, punt 1, van door EVV, UNICE en CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in overheidssector — Niet-universitair onderwijs — Recht op zesjaarlijkse toelagen voor permanente educatie — Uitsluiting van als ambtenaren in tijdelijke dienst tewerkgestelde leraren — Non-discriminatiebeginsel)

(2012/C 133/23)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Valladolid

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: María Jesús Lorenzo Martínez

Verwerende partij: Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Juzgado Contencioso-Administrativo de Valladolid — Uitlegging van clausule 4 van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43) — Non-discriminatiebeginsel — Toekenning van zesjaarlijkse toelage voor permanente educatie aan onderwijzend personeel — Uitsluitende toekenning aan ambtenaren in vaste dienst

Dictum

Clausule 4, punt 1, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet in die zin worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die zonder objectieve rechtvaardiging het recht op een zesjaarlijkse toelage voor permanente educatie uitsluitend aan als ambtenaren in vaste dienst tewerkgestelde leraren toekent, met uitsluiting van als ambtenaren in tijdelijke dienst tewerkgestelde leraren, wanneer deze twee categorieën werknemers zich met betrekking tot de toekenning van deze toelage in een vergelijkbare situatie bevinden.

⁽¹⁾ PB C 25 van 28.01.2010.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 9 februari 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Düsseldorf — Duitsland) — Novartis AG/Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

(Zaak C-574/11) ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Aanvullend beschermingscertificaat — Verordening (EG) nr. 469/2009 — Artikelen 4 en 5 — Werkzame stof die als zodanig aanleiding heeft gegeven tot afgifte van dergelijk certificaat — Omvang van bescherming — Geneesmiddel dat verschillende werkzame stoffen bevat waaronder die waarvoor certificaat is afgegeven)

(2012/C 133/24)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Novartis AG

Verwerende partijen: Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Landgericht Düsseldorf — Uitlegging van de artikelen 4 en 5 van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB L 152, blz. 1) — Draagwijdte van het certificaat — Uitsluitend bescherming van geneesmiddelen die alleen de beschermde werkzame stof bevatten, of ook bescherming van geneesmiddelen die de beschermde werkzame stof in combinatie met een andere werkzame stof bevatten

Dictum

De artikelen 4 en 5 van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen moeten aldus worden uitgelegd dat wanneer een in een werkzame stof bestaand „product” door een basisoctrooi was beschermd en de houder van dit octrooi zich op basis van de door dit octrooi voor dat „product” verleende bescherming kon verzetten tegen het in de handel brengen van een geneesmiddel dat deze werkzame stof in combinatie met een of meer andere werkzame stoffen bevat, de houder van een voor dat zelfde „product” afgegeven aanvullend beschermingscertificaat zich na het verstrijken van het basisoctrooi op grond van dat certificaat kan verzetten tegen het in de handel brengen door een derde van een geneesmiddel dat dit product bevat, voor gebruik van het „product” als geneesmiddel waarvoor vergunning is gegeven vóór de vervaldatum van het certificaat.

⁽¹⁾ PB C 32 van 4.2.2012.